

שולטניהון, למהוי נטירן בעלמא דין,
ובעלמא דאתי.

מהיבכרא דא, שראן פל רזין, וכל דרגין עלאין
ותתאין, לאתחברא. בגין דישתכח
פלא עילא ותתא בשלימו, למהוי כלא חד,
וחבורא חד, לאתניחדא שמא קדישא כדקא
יאות, ולאשתלמא, לאנהרא נגידו עלאה
בתתאה, (נ"א לנגרא נהירי עלאה לתתא) ונהירו דבוצינין
פחד, (נ"א ונחרי בוצינין כולהו כחדא) דלא תעדרי דא מן
דא. וכדין נגיד ואתמשך מאן דאתמשך, דלא
אתידע ולא אתגלייא, בגין דיתקרב (נ"א דיתקדש)
(דף רנ"ו ע"ב) ויתניחד דא עם דא, למהוי כלא
ביחודא שלים פדקא יאות.

זכאה חולקיה, מאן דידע פרזין דמאריה,
לאשתמודעא ליה פדקא יאות. דהא
אינון אכלין חולקיהון בעלמא דין, ובעלמא
דאתי. על דא כתיב (ישעיה סה) הנה עבדי יאכלו.
זכאין אינון צדיקיא דמשתדלי באורייתא
יממא ולילי. בגין דאינון ידעי אורחוי
דקודשא ברין הוא, וידעי ליחדא יחודא
קדישא כדקא יאות, דכל דידע ליחדא שמא
קדישא בשלימו כדקא חזי, זכאה איהו
בעלמא דין, ובעלמא דאתי.

קשורא דכל הגי היכלין, הקא מתקשרן. (עקב
קשירו דכל מהימנותא רוח דקוימא לקבלא רוח דאיהו לתתא
והאי רוחא דאיהו לעילא קוימא לקבלא רוח עלאה דכל רוחין קוימין ביה דא
איהו ועקב דאיהו רוח אמצעימא דכל רוחין ואיהו נטיל האי היכלא שתינתאה
באינון נשיקין לאתדבקא רוחא ברוחא כמה דאת אמר (שיר השירים א) ישקני
מנשיקות פיהו, וכל נשיקה איהו (ס"א הקא קשירו דכל מהימנותא ועקב
דאיהו רוח אמצעימא דכל רוחין איהו נטיל האי היכלא שתינתאה באינון
נשיקין) לאתדבקא רוחא ברוחא, תתאה בעלמא.
ובאלין נשיקין אסתלק רוחא דלתתא
לאתדבקא ברוחא דלעילא. וכד מתדבקן

הזה ובעולם הבא, שרבונו
מקדים עליהם את שליטתם,
להיות שמורים בעולם הזה
ובעולם הבא.

מהיבכר הזה מתחילים כל
הסודות וכל הדרגות העליונות
והתחתונות להתחבר, כדי
שימצא הכל, מעלה ומטה
בשלמות, להיות הכל אחד וחבור
אחד, ליחד את השם הקדוש
כראוי, ולהשתלם שיאיר השפע
העליון בתחתון (להשפיע אורות עליון
בתחתון) ואור המאורות כאחד,
(ומאירים המאורות כלם כאחד) שלא יזונו
זה מזה, ואז שופע ונמשך מה
שנמשך, שלא נודע ולא התגלה,
כדי שיתקרב (שיתקדש) ויתניחד זה
עם זה להיות הכל ביחוד שלם
כראוי.

אשרי חלקו של מי שידע
בסודות רבונו להפירו כראוי,
שהרי הם אוכלים חלקם בעולם
הזה ובעולם הבא. ועל זה כתוב,
(ישעיה סה) הנה עבדי יאכלו.
הצדיקים שמשתדלים בתורה
זמים ולילות, משום שהם
יודעים את דרכי הקדוש ברוך
הוא ויודעים ליחד היחוד
הקדוש כראוי. שכל מי שידע
ליחד את השם הקדוש בשלמות
כראוי, אשריו בעולם הזה
ובעולם הבא.

הקשר של כל ההיכלות הללו
כאן נקשרים, (עקב קשר של כל האמונה,
רוח שעומדת כנגד רוח שהיא למטה, וזו הרוח
שהיא למעלה עומדת כנגד רוח עליונה שכל
הרוחות עומדות בה. וזו ועקב שהוא רוח
אמצעית של כל הרוחות, והוא לוקח ההיכל
הששי באותן נשיקות של דבקות רוח ברוח, כמו
שנאמר (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו.
וכל נשיקה היא) כאן הקשר של כל האמונה.
ועקב הוא רוח אמצעית של כל הרוחות, הוא
נוטל את ההיכל הששי הזה באותן הנשיקות)
להדבק רוח ברוח, התחתון